

Sfântul Nou Mucenic Dimitrie din Sliven, Bulgaria (30 ianuarie)

Acesta se născu în Sliven, Bulgaria, la 9 octombrie 1818 din părinți cucernici. Deprinzând de la părinții săi evlavie pentru cele dumnezeiești, mergea adesea la Biserică și deși nu fusese la școală, învăța pe de rost multe rugăciuni și slujbe. Văzându-i înzestrarea, preotului locului îi păru rău că tânărul nu învățase să scrie și să citească.

După moartea părinților săi, fratele său plecă în Țara Românească, iar Dimitrie rămase singur. După o vreme, casa în care locuia Dimitrie se prăbuși din pricina vechimii, iar musulmanii din partea locului se folosiră de prilej pentru a pune mâna pe pământul din jurul casei. Astfel, până la urmă, Dimitrie ajunse slugă la un musulman.

Fiindcă Dimitrie era frumos la chip, musulmanul la care lucra încercă prin fiii săi să-l înduplece să se lepede de credința sa și să se facă musulman, însă Dimitrie le răspundea:

- Legea noastră creștinească ne-a fost dată chiar de Dumnezeu prin Iisus Hristos. A voastră nu a fost dată de Dumnezeu, ci de un simplu om pe nume Mahomed.

Auzind acestea, musulmanul îl lovi pe Dimitrie peste față și îl dădu afară din casă fără a-i plăti nimic din simbria datorată.

Ajungând brutar, Dimitrie vindea pâine în piață mărturisindu-și dreapta credință și neajunsurile islamului. Din această pricină musulmanii începură să îl urască căutând să se răzbune.

Se întâmplă atunci să vină în partea locului un cadiu nou, iar beii dădură ospăț în cinstea lui. Dimitrie trebuia să aducă mâncarea pentru ospăț, însă fu invitat la masă deoarece cadiul fusese înștiințat că Dimitrie osândeia islamul în fiecare zi.

După ospăț, cadiul încercă să îl înduplece:

- Lasă-mă să te fac musulman, Dimitrie. Uite ce viață de Rai ducem noi! Și tu ești un tânăr așa de chipeș. E rușinos că, după credința noastră, ești ghiaur (adică necredincios). Dacă te convertești la islam, am să-l înduplec pe stăpânul tău să te facă ginerele lui și să-ți dea ție jumătate din avere. Astfel ai să ajungi cel mai de vază om din Sliven.

Dimitrie răspunse că se învoiește, dar numai în glumă, însă cadiul crezu cuvintelor lui și îndată un musulman luă o bucată de pânză albă și începu să o înfășoare în jurul capului său. Văzând Dimitrie că era serios, spuse:

- Voi ați luat de bune cuvintele mele. Oare nu știți că un creștin ortodox crede în adevăratul Dumnezeu, Hristos, și nu se va lepăda niciodată de El ca să creadă în Mahomed, care nu a fost trimis de Dumnezeu, nici de sfinții prooroci și apostoli, ci de el însuși, numindu-se singur prooroc și călăuză a necredincioșilor?

Apoi își scoase turbanul, îl aruncă jos și fugi din casă. Aceasta se întâmpla la 9 seara, iar musulmanii încercară ceasuri întregi să îl găsească, însă fără a izbuti, căci Dimitrie se ascunsese în satul vecin, Ihera, unde stătu 3 zile și 3 nopți fără mâncare și apă. În cele din urmă merse la o casă, iar bătrânul de acolo, fără știrea familiei sale, îi dădu o pereche de pantofi, puțină pâine și câțiva bani, îndemnându-l să se ducă la episcopul din Ruse.

Ajungând Dimitrie mai întâi la Razgrad unde lucră puțin pentru a-și câștiga pâinea, se duse mai apoi la episcop. Acesta se dovedi a fi un bun părtor duhovnicesc, căci vreme de 3 zile îl ascultă, se rugă dimpreună cu dânsul și îl întări, iar la plecare îi dădu un galben și o cruce de lemn spunându-i:

- Adu-ți aminte mereu ceea ce ți-am spus despre credința noastră ortodoxă. Poartă la piept crucea aceasta și ea îți va fi însoțitoare în viață.

Pe drum, Dimitrie schimbă galbenul și o parte din banii primiți îi dădu săracilor, iar o parte îi păstră pentru sine. Apoi se întoarse la Sliven unde, văzând doi străjeri musulmani, își făcu de 3 ori semnul sfintei cruci și ducându-se la ei, le spuse:

- Văd că tot mă mai căutați. Eu sunt Dimitrie pe care stăpânul vostru a vrut să-l silească să se facă musulman.

Legându-i mâinile, îl duseră la temniță. Pe drum Dimitrie spunea creștinilor pe care îi întâlnea înclinându-și capul:

- Iertați-mă, fraților, m-am dat în mâna acestor oameni fără Dumnezeu ca să se slăvească credința noastră.

În seara aceea, fu dus înaintea cadiului care îi spuse:

- Acum trei luni, în fața mea și a altor bei ai făgăduit că treci la credința noastră Dar în aceeași noapte ai hulit credința noastră și ai fugit, deși nimeni n-a încercat să te vatăme. Dar ce-a fost a fost; acum că te-ai întors și te-ai dat singur în mâinile noastre, vreau să cred că Allah ți-a descoperit ceva prin proorocul Mahomed și ai ajuns să primești islamul.

Auzind aceasta, Dimitrie scoase crucea de lemn dată lui de episcop și arându-i-o cadiului, spuse:

- Vezi crucea asta? Eu cred în Dumnezeuul acesta, Iisus Hristos, care s-a răstignit pe o cruce ca aceasta. Nu ți-am făgăduit niciodată că mă fac musulman, și nu am avut de gând vreodată să fac așa ceva. Dacă socotești bune cele spuse în glumă, îmi pare rău pentru tine. Eu sunt creștin ortodox și sunt gata să rabd tot ce mi-ați putea face, pentru numele lui Hristos.

Apoi sărută crucea și o puse la loc în sân.

Atunci cadiul porunci ca Dimitrie să fie dus înapoi la închnisoare unde fu chinuit vreme de 3 zile și 3 nopți, apoi fu adus iară dinaintea cadiului. Acesta încercă iară să îl înduplece în fel și chip, însă încredintându-se de neclintirea lui Dimitrie porunci cu mânie să fie dat pe mâna chinuitorilor.

Vestea despre Dimitrie se răspândi, iar drept credincioșii locului izbutiră să obțină îngăduința cadiului ca părintele Ștefan să îl poată vedea pe Dimitrie. Acesta îi spuse lui Dimitrie:

- Părinte, mă tem că n-am să fiu în stare să rabd caznele. Păgânii aceștia m-au chinuit neomenește vreme de trei nopți. În prima noapte m-au bătut cu bastoanele ude pe trupul gol. Apoi au pus patru

bolovani pe pântelele meu și am zăcut pe jos toată noaptea cu mâinile și picioarele legate și întinse în cele patru zări. Noaptea trecută mi-au bpgat țepușe sub unghiile de la mâini și de la picioare. Cum vezi, nu pot nici să mă ridic, nici să țin ceva în mână.

Apoi îi povesti părintelui toate cele întâmplate.

Vreme de un an fu ținut Dimitrie în închisoare, până când mulți musulmani se adunară la în apropiere de temniță și strigară să-l dea morții pe Dimitrie. Cadiul văzându-le stăruința, porunci să fie adus Dimitrie dinaintea sa și încercă din nou să îl înduplece, însă Dimitrie se arată neclintit. Musulmanii cu și mai mare sălbăticie cereau moartea lui Dimitrie, însă cadiul la stăruința un credincioși mai înstăriți îngărdui din nou părintelui Ștefan să vină în temniță să îl împărtășească cu Sfintele Taine îmbărbătându-l și binecuvântându-l.

În dimineața zilei de 30 ianuarie, la ceasurile 8, Dimitrie fu scos din temniță și dus la locul de osândă. El mergea liniștit și senin la locul de osândă, cu mâinile legate la spate cu lanțuri de fier. Creștinilor pe care îi întâlnea le spunea:

- Iertați-mă, fraților, și rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine.

Ajungând la locul osândeii, străjerii îl înconjurară, iar călăul îl puse în genunchi și îl izbi cu sabia peste gât. Dimitrie rămase în genunchi nemișcat. După a doua lovitură capul lui Dimitri căzu la pământ.

Părintele Ștefan umplu o cutie cu pământ îmbibat cu sângele sfântului mucenici și o îngropă sub scaunul episcopului din Sfântul Altar al Catedralei Sfântul Dimitrie. După mai mulți ani episcopul Ghervasie din Sliven (1897-1919) porunci să fie îngropată caseta sub tronul sub care se găsește și astăzi.

Trupul sfântului mucenic rămase neîngropat și păzit întreaga noapte. A doua zi, cadiul porunci să fie aruncat în râul Tungea. Însă din nou creștinii îl înduplecară pe cadiu, cu mulți bani, să le dea trupul spre a-l îngropa după rânduială. Ei îl luară cu multă cinste, îl spălară și îl îmbrăcară, iar apoi îl îngropară în metocul Mănăstirii Dochiariu.

Astfel primi cununa luminată a muceniei bineplăcutul lui Dumnezeu Dimitrie la 30 ianuarie 1841.

